

[Jørgen Tved]

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi mener, der burde tages andre muligheder i betragtning, når det drejer sig om at nedsætte forureningen fra de danske kraftværker. Jeg synes, at man skulle bruge den naturgas, vi får ind gennem et rør ude fra Nordsøen, i stedet for at transportere kul rundt om den hele eller halve Jord. Jeg synes, at man skal udnytte ressourcerne på en fornuftig måde, og det mener jeg at naturgassen kunne være et eksempel på.

Jeg vil minde om, at der engang var en stor, vesttysk statsmand, Willy Brandt, som sagde, at hvis der var forsket lige så meget i alternative energikilder, som der er forsket i atomkraft, så var vi givetvis betydelig længere fremme på dette område. Så kunne der tages andre former i anvendelse end dem, miljøministeren peger på i sin redegørelse.

Jeg synes, at denne plan er en plan for studiegning, og jeg håber snart, at studene bliver afløst af et mere moderne tempo.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har lyst til blot at gøre nogle ganske få bemærkninger til den diskussion, der har været, dels om prioritering af den teknologiske udvikling, dels en kort bemærkning til hr. Jørgen Tved om det sidste, naturgassen.

Lad mig sige, hvad der måske ikke er kendt for alle, at naturgassen er et meget, meget rent brændstof, som er af stor betydning for vores miljøudvikling. Ingen diskussion om det. Det sparer os for utrolig meget svovlforurening og anden forurening.

Men det er lidt uheldigt, at hr. Jørgen Tved fremhæver naturgassen i forbindelse med NO_x-diskussionen, for det er faktisk sådan, at også fra naturgas kommer der kvælstofoxider ved afbrændingen. I øvrigt må jeg sige til hr. Jørgen Tved, at Kyndbyværket rent faktisk blev naturgasforsynet og også har anvendt naturgas til sin elfremstilling.

Det, der kalder mig frem, er noget helt andet. Det er spørgsmålet om at prioritere. Jeg synes, det er meget vigtigt at understrege, at vi i vores vurdering af indsatsen for at sikre et bedre miljø her i landet bør foretage en nøje og grundig vurdering af, hvor vi får mest for pengene, hvor vi får det bedste miljø for pengene. Vi skal prioritere vores ressourcer dér, hvor vi får mest udbytte af dem.

Jeg nævner det for at understrege det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at undervisnings- og forskningsministeren har besluttet at anmode forskningsrådenes forureningsudvalg om en analyse af, på hvilke områder man får mest forureningsbekæmpelse for de anvendte midler.

Jeg mener, at det synspunkt, som flere af ordførerne har været inde i en diskussion af, er et overordentlig centralt emne i en hvilken som helst miljødiskussion, men jeg siger det specielt, fordi jeg som energiminister er vældig optaget af, hvor vi skal sætte ind for at få den størst mulige effekt.

Fru Marianne Jelled siger eksempelvis, at forskellen mellem det, SF og Socialdemokratiet lægger op til, nemlig 57 pct., og det, som står i regeringens handlingsplan, er 7 pct. Det er ikke bare pindehuggeri. Det er ikke bare et spørgsmål om nogle få procents begrænsning af NO_x-forureningen. Det er i virkeligheden et spørgsmål om ganske betydelige beløb.

Jeg synes, man med fru Marianne Jelled godt kan spørge: Jamen hvis det virkelig var sådan, at man ville ofre så store beløb – her taler vi altså om op imod 8½ mia. kr. i forhold til 6½ mia. kr., 2 mia. kr. mere for at få disse 7 pct. – hvis det virkelig var sådan, at man ønskede at ofre disse 2 mia. kr., ville man så gøre det danske miljø en tjeneste ved at ofre dem lige netop på det her område? Ville man ikke kunne opnå en langt bedre miljømæssig indsats ved at gøre det på et andet område, hvis det endelig skulle være?

Jeg synes, at prioriteringsdiskussionen er væsentlig. Jeg er ganske enig i de bemærkninger, fru Marianne Jelled har givet udtryk for, og jeg synes, det er i smuk samklang med det initiativ, som regeringen har taget gennem undervisnings- og forskningsministeren med henblik på at få et bedre prioriteringsgrundlag i vores miljødiskussioner i fremtiden.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt indledningsvis tage fat i den sidste diskussion, som jeg synes skaber en meget velbegrunder mistanke om, at man ikke internt i regeringen er enige i denne sag. Hvis man nu havde været så enige, så havde handlingsplanen formelig struttet af oplysninger og skræmmemetoder af den art, som energiministeren lod gå fra sig her for et øjeblik siden, og som fru